

KOSKE MUA

san. LASSE WIKMAN

säv. CHARLES PLOGMAN

Kos-ke mua ja-no- ten...
Ver-hon ta-kaa kat - son maa - il- maa,
it - see-ni van-gik-si sii-nä jään. Kaik-ki toi - veet o-saan pii - lot- taa.
Myös va-lon sä-teis-sä var-jon nään, si-nä voit mut pe-las- taa, si-tä
mie-li ha-lu- aa. Kos ke mua va-ro - en, kos-ke mua ja-no- ten,
kun-han saat tun - te- maan. Sa-no se em - pi - en. Sa-no se
hy-myil - len, kun-han saat tah - to- maan e-nem - män kuin mi-tään muu-

ta tar - vit - sen kuis - kaa - vaa suu - ta. Se - kin riit - tää, et - tä o - let vaan... 1.

Ver - hon o - let vaan... 2. Tah - don ver - ho - ni au - kais - ta ja as - tua maa - il - maan,

pääs - tää va - lon huo - nei - siin, näi - hin kaik - kein pi - mein piin...

Sa - no

o - let vaan...

2. Verhon takaa katson maailmaa
 vieraana se kaukaa kuvastuu.
 Minut hiljaa uneen tuudittaa,
 pelkoni ruudusta heijastuu.
 Sitä eivät silmät nää
 miten toive myrskyää.